

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน จังหวัดจันทบุรีเพื่อ 1) สร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวกในการส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2) วัดประสิทธิผลด้านทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนหลังจากการใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก 3) สร้างโรงเรียนต้นแบบในกลุ่มโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเกี่ยวกับการใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ในการส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน มีประเด็นเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนรู้
2. แนวคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาการศึกษา
3. แนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก
4. ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ
5. บริบทของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนรู้

นวัตกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การปรับเปลี่ยนหรือพัฒนาตัวกระตุ้นหรือสื่อการเรียนรู้ หรือการปรับเปลี่ยนหรือพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ ไม่มีใครเคยทำมาก่อน เพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ผ่านระบบประสาทสัมผัส ระบบประสาทมอเตอร์ ระบบสมองเกี่ยวกับความจำ ความรู้สึกและอารมณ์ ยังผลให้เกิดปัญญาและจิตปัญญา ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และการทำงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ คำว่า“นวัตกรรม” หมายถึง สิ่งที่ประดิษฐ์คิดค้นหรือสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ หรือพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งอาจเป็นสิ่งของ ผลิตภัณฑ์ เทคโนโลยี ความคิด วิธีการ เป็นต้น และเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม หรือสร้างมูลค่าเพิ่ม และ คำว่า การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากการที่สมองรับรู้สิ่งเร้าหรือตัวกระตุ้น ผ่านอวัยวะรับสัมผัส เช่น แสงผ่านตา เสียงผ่านหู กลิ่นผ่านจมูก รสผ่านลิ้น สัมผัสผ่านผิวหนัง และความรู้สึกทางจิตใจผ่านระบบ

การรับรู้อารมณ์ (Limbic system) เมื่อสมองรับรู้การกระตุ้นแล้วเกิดการประมวลผล อาจผนวกความรู้เก่าจากสมองส่วนเก็บความจำ คิดไตร่ตรอง แล้วสรุปเป็นแนวคิดรวบยอด ทำให้เกิดการเรียนรู้ ความจำ และความรู้สึก และสุดท้ายทำให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนอกจากการเรียนรู้ผ่านระบบประสาทรับความรู้สึกแล้ว มนุษย์ยังสามารถเรียนรู้ผ่านระบบประสาทมอเตอร์โดยควบคุมกล้ามเนื้อโครงร่างของอวัยวะ เช่น มือ แขน ขา ลำตัว คอ ปากและเส้นเสียง เป็นต้น ทำให้เกิดการเคลื่อนไหว เกิดการฝึกฝนของการหดตัวของกล้ามเนื้อโครงร่าง จากการลองผิดลองถูก จนเกิดความเชี่ยวชาญและความชำนาญในการปฏิบัติ โดยมีการกำกับด้วยใจ ซึ่งประกอบด้วยสติ สัมปชัญญะ ทำให้เกิดความรู้ ความจำ ความรู้สึกและอารมณ์ จนเกิดปัญญาและจิตปัญญา สามารถนำไปประยุกต์ในชีวิตประจำวันและทำงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้(ชัยเลิศ พิชิตพรชัย,2561)

สรุปได้ว่า นวัตกรรมการเรียนรู้ คือ สิ่งใหม่ๆ ที่นำมาใช้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นนวัตกรรมที่ใช้ในการจัดการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการสอน ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน แต่บางครั้งมีการนำนวัตกรรมมาใช้เพื่อแก้ปัญหาของผู้เรียน โดยมีการออกแบบนวัตกรรม ในประเด็นการวางแผน ขั้นตอนและวิธีการตามความคิดสร้างสรรค์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม ส่งผลให้ผลการเรียนของผู้เรียนดียิ่งขึ้น

แนวคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาการศึกษา

ความหมายของจิตวิทยาการศึกษา

จิตวิทยาการศึกษามาจากศาสตร์ 2 ศาสตร์ คือ “จิตวิทยา” และ “การศึกษา” ซึ่งมีปรัชญาแนวคิด หลักการ และวิธีการที่แตกต่างกัน แต่นำมาเกี่ยวพันกัน เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ จากความรู้และเทคนิควิธีการศึกษาทางจิตวิทยา ทำให้เกิดเป็นการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอนในสภาพการณ์จริง จนทำให้ได้แนวคิด ทฤษฎีเฉพาะของจิตวิทยาการศึกษาที่ช่วยให้การจัดการเรียนการสอนเอื้อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความรู้ ทักษะ และคุณธรรมในตนเองอย่างเต็มศักยภาพ

แรงผลักดันให้มีการนำความรู้ทางจิตวิทยามาใช้ให้เกิดประโยชน์ในสภาพการณ์จริงของการเรียนการสอนเริ่มต้นมาจากแนวคิดและการศึกษาค้นคว้าของนักจิตวิทยา รวมถึงนักการศึกษาหลายท่าน อาทิเช่น William James, Stanley Hall, John Dewey และ Edward Thorndike เป็นต้น

เนื่องจากจิตวิทยาการศึกษาจะต้องเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนการสอน สภาพสังคมปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต จึงทำให้มีขอบข่ายเนื้อหาที่สัมพันธ์กับหลากหลายสาขาความรู้ ไม่ว่าจะเป็นจิตวิทยาพัฒนาการ รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน การจัดชั้นเรียน การทดสอบ การจูงใจ การศึกษาตลอดชีวิต เป็นต้น(นุชลี อุปภัย, 2555 : 10)

จากแนวคิดดังที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปความหมายของจิตวิทยาการศึกษา ได้ว่า จิตวิทยาการศึกษา (Education Psychology) หมายถึง การศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์การเรียนการสอน โดยเน้นพฤติกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถของนักเรียน ตลอดจนวิธีการนำความรู้ ความเข้าใจ ที่เกิดขึ้นประยุกต์ใช้ในการสอนให้ได้ผลดี ซึ่งการศึกษาพยายามที่จะช่วยเหลือคนในการปรับตัวได้อย่างดีที่สุด ส่วนจิตวิทยา เป็นศาสตร์ที่คำนึงเกี่ยวกับการปรับตัวของคนดังนั้นจิตวิทยาการศึกษาจะเป็น การนำความรู้เกี่ยวกับการปรับตัวของคนไปปฏิบัติจริงเพื่อช่วยเหลือในการปรับตัว ดังนั้นหน้าที่สำคัญประการแรกคือการจัดการเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ การเรียนการสอนซึ่งจะเป็นเรื่องราวทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา อันได้แก่ ทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีพัฒนาการ ลักษณะธรรมชาติผู้เรียน สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนรู้ ตลอดจนวิธีการนำความรู้ความเข้าใจที่เกิดขึ้นไปประยุกต์ใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปช่วยในการปรับตัวให้ดีขึ้น

ความมุ่งหมายและประโยชน์ของจิตวิทยาการศึกษา

จิตวิทยาการศึกษา จะมีผลเมื่อครูได้นำความรู้ทางจิตวิทยาการศึกษาไปใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้ทั้งครูและนักเรียนมีบรรยากาศในโรงเรียนน่าอยู่ และผู้เรียนมีความสุขกับการเรียนและการสอนของครู รวมทั้งสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนด้วย ซึ่งสรุปความมุ่งหมายของจิตวิทยาการศึกษาได้ดังนี้(ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2551 : 17-18)

1. จิตวิทยาการศึกษา ช่วยให้ครูได้เข้าใจปัญหาทางด้านการศึกษาสามารถแยกแยะความมุ่งหมายทั่วไปและความมุ่งหมายเฉพาะ มีวิธีการที่เหมาะสม ที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอน
2. จิตวิทยาการศึกษา ช่วยให้ครูเข้าใจลักษณะการเจริญเติบโต และพัฒนาการของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถ ความถนัดของผู้เรียน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ช่วยผู้เรียนให้แก้ปัญหาการเรียนได้
3. จิตวิทยาการศึกษา มีความมุ่งหมายที่จะให้ครูมีเจตคติ ความเข้าใจและความเห็นอกเห็นใจผู้เรียน เข้าใจชีวิตจำกัดในการเรียน และความสามารถที่จะเรียนได้ ความสัมฤทธิ์ผลของแต่ละคน ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถของตนเอง

4. จิตวิทยาการศึกษา ช่วยให้ครูมีโลกทัศน์ที่ก้าวไกล ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่การดำรงชีวิตของครูเอง และทำให้ชีวิตการเป็นครูน่าสนุกสนานในการอยู่ร่วมกับผู้เรียน
5. จิตวิทยาการศึกษา มีความมุ่งหมายที่จะให้ครูเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเฉพาะในตัวผู้เรียน
6. จิตวิทยาการศึกษา ช่วยให้ครูเข้าใจอิทธิพลภายนอกโรงเรียนที่มีผลต่อตัวผู้เรียน และช่วยให้บรรยากาศในโรงเรียนน่าอยู่และเหมาะสมกับผู้เรียน
7. ครูจะต้องเข้าใจว่า ครูมีบทบาทสำคัญ เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อผู้เรียน ความรู้สึกความคิดของครูจะมีผลต่อผู้เรียนและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนด้วย
8. ในการแก้ปัญหาในการเรียนการสอน ครูควรได้นำหลักการ ทฤษฎี และเนื้อหาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพของตน
9. การศึกษาเป็นกระบวนการทางสังคม ซึ่งย่อมมีผลต่อพัฒนาการของผู้เรียน โรงเรียนควรจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการฝึกประสบการณ์ทางสังคม ในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม ควรนำจิตวิทยาการศึกษามาใช้ให้เกิดประโยชน์กับทุกฝ่าย

ประโยชน์ของจิตวิทยาการศึกษา (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2551) มีดังนี้

1. จิตวิทยาการศึกษาเน้นในเรื่องของการเรียนรู้ และการนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ตรงกับเป้าหมายการเรียนรู้อย่างแท้จริง มี 3 ด้าน คือ ด้านความคิด ด้านอารมณ์ และด้านการปฏิบัติ
2. ด้านการเรียนการสอน ช่วยให้ครูเข้าใจนักเรียน สามารถจัดการสอนให้สอดคล้องกับความ ต้องการ สนใจความถนัดเขาวนปัญญาของนักเรียน
3. ด้านสังคม ช่วยให้ครู นักเรียน เข้าใจตนและผู้อื่น ปรับปรุงพฤติกรรมตนเอง
4. ด้านการปกครองและการแนะแนว ให้ครูเข้าใจนักเรียนมากขึ้น อบรมแนะนำควบคุมดูแลให้นักเรียนอยู่ในระเบียบ เสริมสร้างบุคลิกภาพ ปรับตัวได้อย่างเหมาะสม

สรุปได้ว่า จิตวิทยาการศึกษาจึงเกี่ยวข้องกับการนำวิธีการเรียนรู้มาช่วยนักเรียน ให้เรียนรู้ และจำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น แรงจูงใจว่ามีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ได้อย่างไร ทฤษฎีการสอน และนวัตกรรมทางการศึกษาช่วยนักการศึกษาและครูเกี่ยวกับการเรียนการสอนอย่างไร เป็นต้น รวมไปถึงเทคโนโลยีในการสอนที่จะช่วยครูได้ หลักการสอนและวิธีสอน หลักการวัดผลและประเมินผลการศึกษา การสร้างสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน เพื่อเอื้อการเรียนรู้และช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียน

แนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก

ในปี ค.ศ. 1998 จิตวิทยาเชิงบวกได้จัดตั้งเป็นแขนงวิชาหนึ่งของจิตวิทยา โดยศาสตราจารย์ Seligman(2000) อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย (University of Pennsylvania) ผู้เปรียบเสมือนเป็นบิดาของจิตวิทยาเชิงบวก ได้อธิบายความสำคัญของศาสตร์จิตวิทยาเชิงบวกไว้ว่า ในครึ่งศตวรรษที่ผ่านมา ศาสตร์ด้านจิตวิทยา ถูกกลืนไปในประเด็นการบำบัดรักษาผู้ป่วยทางจิต แต่ไม่ได้ช่วยส่งเสริมความสามารถพิเศษของบุคคลปกติ ดังนั้น ศาสตราจารย์ Seligman และคณะจึงจัดตั้งสาขาวิชาจิตวิทยาเชิงบวกเพื่อเป็นสาขาวิชาทางเลือกในการศึกษาจิตวิทยา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม ซึ่งจะช่วยให้บุคคลมีชีวิตที่น่าพึงพอใจและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น (Seligman, 2000)

ในระยะเริ่มต้นของการพัฒนาแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก นักจิตวิทยาเชิงบวกได้ให้ความสนใจใน 3 ประเด็นหลัก คือ 1) อารมณ์เชิงบวก (Positive Emotion) เป็นความรู้สึกและอารมณ์ที่เกิดจากการรับรู้ที่ผ่านกระบวนการคิด (Cognitive) และประสบการณ์ (Experience) ที่ส่งผลดีและเพิ่มความรู้สึกมีคุณค่าให้แก่บุคคล เช่น ความหวัง(Hope) การมองโลกในแง่ดี (Optimism) ความสุข (Happiness) และสติ รู้ตื่นลื่นไหลในกิจกรรม (Flow) 2) คุณลักษณะส่วนบุคคลเชิงบวก (Positive Personal Traits) เป็นการพัฒนาคุณลักษณะที่ดีและจุดแข็งของบุคคล เช่น บุคลิกภาพเชิงบวก (Positive Characteristics) คุณลักษณะที่เป็นจุดแข็ง (Character Strengths) 3) สถาบันที่สนับสนุนจิตวิทยาเชิงบวก (Positive Institutions) เป็นการส่งเสริมพัฒนาสถาบันที่สร้างเสริมความเข้มแข็งให้แก่บุคคลท าให้บุคคลเป็นพลเมืองดี(Seligman & Csikszentmihalyi, 2000)

ต่อมาศาสตราจารย์Seligman (2002) ได้แต่ง หนังสือชื่อ ความสุขที่แท้จริง (Authentic Happiness)โดยแบ่งระดับความสุขของมนุษย์ออกเป็น 3 ชั้น คือ 1) ชีวิตที่สราญ (The Pleasant Life) เป็นความสุขขั้นแรกของชีวิต คือ การที่มีอารมณ์เชิงบวก เช่น ความเพลิดเพลิน ความสนุกสนาน ความอัศจรรย์ใจ ภาวะทางอารมณ์ที่ตอบสนองกับสิ่งที่มากระตุ้นชั่วคราวและจะมีรู้สึกว่ามีแค่ช่วงแรก

และระดับของความสุขจะลดลง ยกตัวอย่าง เช่น เราต้องการรับประทานขนมหวาน ตอนรับประทานครั้งแรกจะมีความสุขที่ได้ทานขนมหวานแสนอร่อย แต่เมื่อเรารับประทานบ่อยๆ ก็ารู้สึกเฉยๆ

2) ชีวิตที่ดี (The Good Life) เป็นความสุขขั้นที่สองของชีวิต คือ การที่เรามีสมาธิจดจ่อกับสิ่งที่ทำอย่างไม่เบื่อหน่าย ทำให้เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็วโดยที่เราไม่รู้ตัว เช่น การทำงานที่เรารักทำให้เรารู้สึกสนุกและอยากทำงานอย่างเต็มที่

3) ชีวิตที่มีความหมาย (The Meaningful Life) เป็นความสุขขั้นสูงสุดในชีวิต คือ การที่ได้ทำสิ่งที่เรารักแล้วสิ่งนั้นส่งผลดีต่อให้คนรอบข้างและทำให้เราได้มีความสุขไปด้วย เป็นการเติมเต็มความหมายให้แก่ชีวิต เช่น การได้ทำประโยชน์ให้สังคม เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป แนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก หมายถึง แนวคิดที่ใช้หลักการทางด้านวิทยาศาสตร์กับสังคมศาสตร์ในการพัฒนาความสามารถของมนุษย์ เพื่อให้มีความสุขจากการพัฒนาตนเอง โดยมีมุมมองต่อชีวิตและโลกเชิงบวก บนพื้นฐานหลัก 3 ประการ ประกอบด้วย 1) อารมณ์เชิงบวกส่งเสริมให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่ดี เกี่ยวข้องกับอารมณ์ สังคมเชิงบวก บรรยากาศความสนุกสนาน มีความซาบซึ้งและการเห็นคุณค่า เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนรับรู้แนวทางการพัฒนาทางด้านอารมณ์และสังคมของตนเอง 2) บุคลิกภาพเชิงบวกของตนเอง การส่งเสริมให้ผู้เรียน บรรลุเป้าหมายสูงสุดของการเรียนแต่ละครั้ง โดยเปิดโอกาสให้ได้ค้นพบสิ่งที่สนใจ และวิธีการเรียนรู้ที่ดีที่สุดที่สัมพันธ์กับจุดแข็งของผู้เรียน จากการทำงาน ที่ท้าทายได้ใช้ความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงาน ปรับปรุงแก้ไขงานด้วยตนเอง รวมถึงส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นอนาคตของตนเองเพื่อสร้างการเรียนรู้ที่มีความหมาย ความภาคภูมิใจ ในความสำเร็จ และการยกย่อง 3) บรรยากาศเชิงบวก การส่งเสริมให้เกิดการมีสร้างสัมพันธ์ภาพเชิงบวก ระหว่าง ผู้สอน ผู้เรียนและเพื่อนร่วมห้อง และภายใต้บรรยากาศการเรียนรู้ที่มีความเป็นกัลยาณมิตร ช่วยเหลือเกื้อกูล เป็นกันเอง ผู้สอนใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายสร้างความกระตือรือร้น การใช้กล ยุทธในการบริหารเวลา และการสะท้อนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในทันทีโดยการใช้การประเมินผล ประสิทธิภาพของการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ทักษะ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2552 อธิบายว่า ทักษะ หมายถึง ความชำนาญ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Skill นอกจากนี้ คณะกรรมการการจัดพจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัย ยังได้ขยายความของคำว่า ทักษะ หมายถึง ความชำนาญ หรือ ความสามารถในการกระทำหรือการปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นทักษะด้านร่างกาย สติปัญญา หรือสังคม ที่เกิดขึ้นจากการฝึกฝน หรือ การกระทำบ่อยครั้ง เช่น ครูมีทักษะการใช้คำถาม การนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อใช้สื่อการสอน นักเรียนมีทักษะเกี่ยวกับ การฟัง พูด อ่าน เขียน การคิดคำนวณ การนำเข้าสู่บทเรียนการใช้สื่อการสอน นักเรียนมีทักษะ การฟัง พูด อ่าน เขียน การคิดคำนวณ หรือ ทักษะทางสังคม ทักษะที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตและการทำงาน เมื่อนำ ทักษะมา รวมกับคำว่าภาษาอังกฤษ จึงมีความหมายว่า “การพัฒนาทักษะทางภาษาในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน” ดังนี้

1. ทักษะการฟัง หมายถึง ความสามารถในการจับประเด็นใจความหลักจากสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ซึ่งเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน
2. ทักษะการพูด หมายถึง การถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้น ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน
3. ทักษะการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ทางภาษา ประสพการณ์ และความคิดของผู้อ่านมารวมกันเพื่อทำความเข้าใจและตีความหมายของข้อความหรือข้อมูลภาษาอังกฤษที่ได้อ่านแล้ว สามารถเข้าใจวัตถุประสงค์และความคิดที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อสารแก่ผู้อ่านได้ถูกต้อง
4. ทักษะการเขียน เป็นทักษะที่ต้องผ่านกระบวนการทางความคิดหลายขั้นตอน ตั้งแต่การรวบรวมความคิด การลำดับเรื่อง และเลือกสรรถ้อยคำในการถ่ายทอดออกมาเป็นข้อความที่สามารถสื่อความหมายได้ตรงความต้องการ ทักษะการเขียนจะต้องอาศัย ความเข้าใจ โครงสร้างภาษาอย่างถูกต้อง วัศัพท์ สำนวน รูปแบบ ประโยค ไวยากรณ์ และเช่นเดียวกับ ทักษะอื่นผู้เรียนจะต้องหมั่นฝึกฝนและหัดเขียนอยู่เสมอ

บริบทของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเป็นสถานศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน 200 แห่ง รับผิดชอบในการจัดการศึกษาแก่นักเรียนในถิ่นทุรกันดาร มุ่งสนองงานตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มาเป็นลำดับ โดยเริ่มจัดตั้งขึ้นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ.2499 จนถึงปัจจุบัน(เฉลา ประเสริฐสังข์, 2553 : 8-10) การพัฒนาการศึกษาโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนได้จัดตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ.2499 ที่หมู่บ้านดอนมหาวัน อำเภอเชียงทอง จังหวัดเชียงราย มีชื่อว่า “โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบำรุงที่ 1” โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อขจัดความไม่รู้หนังสือ เป็นการเสนอโอกาสให้แก่ผู้ด้อยโอกาสในการได้รับบริการทางการศึกษาจากรัฐทั้งนี้ก็โดยตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาว่าเป็นปัจจัยของการพัฒนาการให้การศึกษาของตำรวจตระเวนชายแดน มิได้มุ่งที่จะให้ประชาชน “อ่านออก เขียนได้” หรือ “รู้หนังสือ” เท่านั้น แต่เป็นการให้การศึกษาแบบครบวงจร ผู้ที่ได้รับความรู้จากโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนไปแล้วนั้นสามารถที่จะนำไปใช้ในการดำรงชีวิตตลอดจนปรับปรุงสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จทรงเยี่ยมราษฎรได้ทรงทราบว่าเยาวชนในชนบทส่วนใหญ่ ประสบปัญหาทุโภชนาการ ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย ซึ่งจะมีผลเชื่อมโยงไปสู่ปัญหาด้านการศึกษา เพราะเมื่อเด็กมีสุขภาพไม่ดีก็ไม่สามารถจะรับการศึกษาได้ดี จึงมีพระราชดำริให้จัดทำโครงการขึ้น 2 โครงการ คือ โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวันและโครงการส่งเสริมคุณภาพการศึกษา เพื่อดำเนินการในโรงเรียนของตำรวจตระเวนชายแดน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เฉลา ประเสริฐสังข์(2553) ได้ทำการวิจัยในการศึกษาสภาพการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพครู ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพครูของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 11 2) เปรียบเทียบความแตกต่างของสภาพการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามคุณวุฒิการศึกษา ประสพการณ์ในการปฏิบัติการสอนและระดับช่วงชั้นที่ปฏิบัติการสอน ผลการศึกษาวิจัยพบว่า 1) สภาพการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพครู ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐานมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกมาตรฐาน 2) ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่มีคุณวุฒิการศึกษาต่างกันมีสภาพการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพครูแตกต่างกัน โดยครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาสาขาวิชาชีพครู มีสภาพการปฏิบัติงานสูงกว่าครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาสาขาวิชาอื่น 3) ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่มีประสบการณ์

ในการปฏิบัติงานต่างกัันมีสภาพการปฏิบัติงานเฉลี่ยแตกต่างกัน โดยครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากมีสภาพการปฏิบัติงานสูงกว่าค่าเฉลี่ยของครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 4) ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่ปฏิบัติการสอนในช่วงชั้นที่ต่างกัน มีสภาพการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน

สุจิตรา สุขนธทรัพย์ (2555) รูปแบบการจัดการศึกษาและพัฒนาครูตามแนวพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯสยามบรมราชกุมารี : บทเรียนจากโครงการพระราชทานความช่วยเหลือทางการศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นการวิจัยรูปแบบการจัดการศึกษาและการพัฒนาครูตามแนวพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นการสังเคราะห์รายงานการวิจัยของนักวิจัยในพื้นที่ที่ทำการศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(สพฐ.) 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านดงดารา อ.บ้านดุง จ.อุดรธานี และโรงเรียนบ้านเขาส่องกล้อง อ.บ้านนา จ.นครนายก รูปแบบการพัฒนาครูตามแนวพระราชดำริฯ มีแนวคิดที่สำคัญ คือ สร้าง จิตวิญญาณครู เสริมความรู้คู่คุณธรรม วัตถุประสงค์ของการพัฒนาครูที่สำคัญ คือ เพื่อให้ครูเป็นผู้มีความรู้ความสามารถที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์สามารถนำความรู้ไปอบรมสั่งสอนนักเรียนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีคุณธรรมเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมโลกที่กำลังมีการเปลี่ยนแปลงได้โดยมีหลักการดำเนินงานดังนี้ คือ สร้างศรัทธา สร้างความผูกพัน เสริมกำลังใจและเสริมความรู้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี